

fra en række aktører – ikke kun de politiske partier, men egentlig også de internationale ratingbureauer og bankerne og også Nationalbanken – og det er faktisk på den baggrund, at regeringen i et tæt og tillidsfuldt samarbejde med Folketingets partier, i hvert fald dem, der er en del af aftalen om vores kreditpakke, er nået frem til de løsninger, som vi mener er rigtige.

Vi har igennem hele den her proces jo tilstræbt og forsøgt at følge, ikke kun det tankesæt, men også de EU-retningslinjer, som altså følger af det europæiske samarbejde, og det er sædvanligt blandt EU-landene, at kapitalen gives som hybrid kernekapital. Men det er selvfølgelig også klart, at en af udfordringerne, når vi ser på den finansielle krise – og det lægger jeg ikke skjul på; det gjorde jeg sådan set heller ikke under førstebehandlingen – faktisk har været, at vi spiller på en bane, hvor målene hele tiden flytter sig. Det er bl.a. også en af årsagerne til – det hørte jeg hr. Frank Aaen være ret kritisk over for – at vilkårene for statsligt kapitalindskud ikke er beskrevet i alle detaljer i lov om statsligt kapitalindskud, men i stedet udmøntes i en bekendtgørelse. Det er simpelt hen nødvendigt at have en vis form for fleksibilitet, hvis man skal følge med den udvikling, der sker på de finansielle markeder. Der er også sket løbende tilpasninger i andre landes kapitalindskud og garantier, så de passer til situationen i de pågældende lande. Jeg kan komme med eksempler fra Tyskland, Storbritannien og Frankrig på dette.

Som jeg også redegjorde for åbent, direkte og i fuld offentlighed under førstebehandlingen, har vi altså valgt at lave en tilpasning af valgmulighederne for det statslige kapitalindskud, hvor bankerne i tilknytning til kapitalindskud kan købe en ret til at konvertere den hybride kernekapital til aktiekapital. Konverteringen vil dog forudsætte, at banken forud har haft tab, så den hybride kernekapital kommer til at udgøre mere end 35 pct. af bankens samlede kernekapital. Det er en mulighed, vi har åbnet op for, fordi det har stået os klart, at ratingbureauerne, dog med forskellig vægtning, har valgt at sige, at det simpelt hen er nødvendigt, hvis man vil rates som værende en bank, der køber kapital af god kvalitet. Det betyder dermed også, hvis en bank ønsker at benytte sig af en sådan option, at man så kan låne billigere på det internationale kapitalmarked. De forskellige ratingbureauer har som sagt lidt forskellige konklusioner på det, men vi har selvfølgelig ikke siddet det overhørigt, for der har været en meget bred anerkendelse og

opbakning i Folketinget til, at det var afgørende for os, at den hybride kernekapital var af høj kvalitet.

Men jeg synes, det er lidt vigtigt at få præciseret her og nu, hvor hr. Frank Aaen forsøger at sådan skabe lidt mystik omkring sagen, at muligheden for konvertering er præciseret under skrivningen af bekendtgørelsen i forståelse med forligspartierne, og jeg vil gerne understrege, at det er sket, før der er modtaget ansøgning fra nogen bank om kapitalindskud. Til gengæld vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at jeg ikke kan love, at det bliver sidste gang, det bliver nødvendigt med en ændring, for krisen har været uforudsigelig indtil videre. Men alle børsnoterede banker – og dem er der 41 af i alt – har altså mulighed for at købe den nye konverteringsmulighed. Det kræver, at der ikke er stemmerets- eller ejerbegrænsninger i banken, og hvis der er det, skal disse fjernes fra bankens vedtægter. Der vil selvfølgelig også være en pris for denne konverteringsmulighed.

Men jeg vil i hvert fald sige, at det, der er væsentligt for mig at få understreget her, for det første er, at de ændringer, jeg her har stået og redegjort for, og de ændringer, som vi behandler her, er afstedkommet af den brede høring, hvor rigtig mange interessenter har været i spil. Det er altså ikke en enkelt aktør, der har fået regeringen eller forligspartierne til at ændre politisk holdning eller kurs. For det andet må jeg sige – og det viser erfaringen også fra de øvrige EU-lande – at udviklingen på de finansielle markeder altså har været meget dramatisk, og betingelserne forandrer sig hele tiden. Og i takt med at betingelserne forandrer sig, bliver vi naturligvis nødt til at justere vores lovgivning, så den er så fyldestgørende og ordentlig og af så høj kvalitet som overhovedet muligt, og det er det, der er grunden til, at vi i dag står her med et par ændringer i forhold til den aftale, der blev indgået i januar måned.

Så med andre ord vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at vi naturligvis har en interesse i, at det her træder i kraft hurtigst muligt. Jeg tror, at der er et meget bredt ønske, ikke kun i Folketinget, men også i samfundet, om, at kreditpakken kommer ud at virke, og det her nye regelsæt skal medvirke til det. Men der er altså hverken noget skjult eller fordækt i den her sag. Det er ene og alene udtryk for, at vi bliver nødt til at tilpasse lovgivningen til den finansielle virkelighed, der er uden for dørene.